

[Første næstformand]

de talere i debatten bringer de korte bemærkninger til afslutning.

Waldorff (VS):

Ja men det skal så også være min sidste bemærkning til hr. Wilhjelm, idet jeg bare vil sige, at jeg trods alt mener, at hr. Niels Helveg Petersen har mere fast grund under fødderne, når han fortolker, hvad de radikales holdning er, end hr. Wilhjelm har. Der er i meget vid udstrækning tale om ønsketænkning fra hr. Wilhjelm's side.

Jeg mener ikke, at der egentlig var tale om citatfusk, fordi jeg udelader den betingelse om en genforhandlingsklausul, som fru Lone Dybkjær ganske rigtigt nævner i citatet. Jeg ville blot henvise til, hvor nedtonet hele diskussionen om en genforhandlingsklausul var i fru Lone Dybkjær's indlæg. Det er helt klart det punkt, de radikale har tænkt sig at falde fra på. Jeg går ud fra, at man har aftalt med regeringen, at man skal have et punkt F i aftalen, som siger, at der selvfølgelig kan forhandles. For er der noget, der er radikalt, så er det, at man selvfølgelig altid kan forhandle. Der skal bare overhovedet ikke stå noget om, hvilke konsekvenser det har.

I det citat, hr. Wilhjelm læste op, står der, at aftalen vil være fantastisk fordelagtig for A. P. Møller. Det er præcis, hvad de radikale har ønsket. Jeg vil gerne henvise til førstebehandlingen af de 3 olielovsforslag i folketingets forhandlinger 1980-81, sp. 6436, hvor der står:

»Det er nu muligt for A. P. Møller også at beholde de arealer, hvor der ved boring er vist spor af kulbrinter, hvor der er gjort kommercielle fund, og hvor der er indgivet indvindingsplaner.

Denne linje er i overensstemmelse med det radikale venstres opfattelse; det må være rimeligt, at A. P. Møller beholder disse områder.«

Og længere nede:

»Vi havde også gerne opereret med DUC i en eller anden form for fortrinsstilling i nye koncessioner.«

Jeg mener, det her kun kan forstås sådan, at de radikale ønsker mulighed for forhandling, ganske vist uden nogen som helst forpligtelser, men sådan, at det er muligt for A. P. Møller at forbedre sine vilkår.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg havde, allerede inden jeg hørte dette lille mellemspill, skrevet som stikord: »Til lykke til regeringen med forhandlingsresultatet«. Det kan jeg nu gøre fuldtone. Jeg ønsker først og fremmest regeringen til lykke med, at den ikke i en så vigtig sag er blevet afhængig af et flertal, der er sammensat af de ingredienser, vi lige har overværet her. Det skulle man i hvert tilfælde ikke have misundt regeringen, og det kan måske være en lærestreg for regeringen i fremtiden, hvor lidt den har ud af at forlade sig på toner af den art, som har lydt nu her i sidste øjeblik, helt uden forbindelse med debatten i øvrigt.

Det, jeg ellers vil lykønske regeringen med, er, at den valgte forlig, for det er klart, at man kunne være gået den anden vej. Jeg vil lykønske regeringen med, at vi ikke skulle opleve et kontraktbrud, for det var, hvad der var tale om. Der var tale om, at man ved lovgivningsarbejde, ved et flertal, man fik skrabet sammen her i tinget på forskellig måde, ville begå et kontraktbrud. Det var det, der ville være sket. Det har vi undgået, og det lykønsker jeg regeringen med.

Jeg lykønsker også regeringen med, at der ikke er tvivl om, at der kommer mere fart i alt det, vi gerne vil have fart i, af én speciel grund, nemlig at DUC får arbejdsro. Det har man utvivlsomt trængt til, for denne sag er jo ikke startet med debatten i folketinget. Den er startet med mediernes behandling af A. P. Møller-firmaet, med den forfølgelse, der ganske systematisk fandt sted af folk i og omkring firmaet A. P. Møller. Nu bliver der ro, nu får firmaet mulighed for at udfolde sig, og det er vi alle sammen tjent med.

Men først og sidst ønsker jeg regeringen til lykke med, at man valgte ikke at lave forlig med venstrefløj'en her i tinget, og jeg håber, at det er en linje, man vil følge også i den kommende tid. Jeg kan ikke på nogen måde ønske regeringen til lykke med den måde, man førte forhandlingerne på, men det skal jeg gøre kort, for da vi som andre partier var indkaldt til forhandlinger med regeringen den 16. december, gjorde vi det ganske klart, hvad vi mente om regeringens måde at forhandle på. Vi står endnu fuldstændig uforstående over for den besynderlige fremgangsmåde, at man har afsluttet forhandlinger med firmaet A. P. Møller på ét